

Migrační politika: Rada dosáhla dohody o nejdůležitějších právních předpisech v oblasti azylu a migrace

consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2023/06/08/migration-policy-council-reaches-agreement-on-key-asylum-and-migration-laws

Rada EU

Tisková zpráva

8. června 2023

22:50

Rada dnes učinila rozhodující krok směrem k modernizaci unijního souboru pravidel pro azyl a migraci. Dohodla se na vyjednávacím postoji k nařízení o azylovém řízení a k nařízení o řízení azylu a migrace. Tento postoj bude sloužit jako základ pro jednání předsednictví Rady s Evropským parlamentem.

Maria Malmer
Stenergardová,
švédská
ministřině pro
migraci

Žádný členský stát není schopen vypořádat se s problematikou migrace sám. Musíme projevit solidaritu se zeměmi v přední linii. Mimo to je potřeba, aby se všechny členské státy mohly spolehnout na to, že ostatní budou zodpovědně dodržovat dohodnuté pravidlo. Jsem velice ráda, že jsme se na tomto základě dohodli na našem postoji pro jednání.

Maria Malmer Stenergardová, švédská ministřině pro migraci

Zjednodušení azylového řízení

Nařízením o azylovém řízení se v celé EU zavádí **společné řízení**, které musejí členské státy dodržovat v případech, kdy lidé žádají o mezinárodní ochranu. Zjednodušují se procesní postupy (např. délka

řízení) a stanoví standardy pro práva žadatelů o azyl (např. právo na poskytnutí služeb tlumočnicka nebo právo na právní pomoc a zastoupení).

Nařízení se také snaží bránit zneužívání systému tak, že žadatelům ukládá jasnou povinnost spolupracovat v průběhu řízení s příslušnými orgány.

Řízení na hranicích

V nařízení o azylovém řízení je dále zavedeno povinné řízení na hranicích, jehož účelem je **rychle** na vnějších hranicích EU **posoudit, zda žádosti nejsou nedůvodné nebo nepřipustné**. Osoby, na které se vztahuje azylové řízení na hranicích, nejsou oprávněny vstoupit na území členského státu.

Řízení na hranicích by se použilo v případě, že žadatel o azyl učiní žádost na hraničním přechodu na vnějších hranicích po zadržení v souvislosti s nedovoleným překročením hranic a po vylodění na území členského státu po pátrací a záchranné operaci. Pro členské státy je toto řízení povinné, pokud žadatel představuje hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, uvedl orgány v omyl tím, že poskytl nepravdivé informace nebo zatajil informace, a pokud má žadatel státní příslušnost země, u níž je míra uznaných žádostí nižší než 20 %.

Celková délka azylového řízení na hranicích a řízení o navrácení na hranicích by neměla přesáhnout šest měsíců.

Přiměřená kapacita

Za účelem provádění řízení na hranicích **by měly členské státy vytvořit přiměřenou kapacitu**, pokud jde o přijímání a lidské zdroje, potřebnou k posouzení určeného počtu žádostí v kterémkoli okamžiku a k vymáhání rozhodnutí o navrácení.

Na úrovni EU činí tato přiměřená kapacita 30 000. Přiměřená kapacita každého členského státu bude stanovena prostřednictvím vzorce založeného na počtu nedovolených překročení hranic a počtu odepření vstupu za tříleté období.

Změna dublinských pravidel

Nařízení o řízení azylu a migrace by mělo po schválení **nahradit stávající dublinské nařízení**. Dublinské nařízení stanoví pravidla pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl. Novým nařízením se tato pravidla zjednoduší a zkrátí se lhůty. Například v současnosti složité řízení o přijetí zpět, jehož cílem je přemístění žadatele zpět do členského státu příslušného k posouzení jeho žádosti, bude nahrazeno jednoduchým oznámením o přijetí zpět.

Nový mechanismus solidarity

Aby se vnesla rovnováha do současného systému, kdy je k posouzení drtivé většiny žádostí o azyl příslušných jen několik členských států, navrhuje se **nový mechanismus solidarity**, který je jednoduchý, předvídatelný a proveditelný. Nová pravidla představují kombinaci povinné solidarity s flexibilitou, takže se členské státy mohou rozhodnout, jak budou k mechanismu přispívat. Jejich příspěvky mohou spočívat v relokaci, finančních příspěvcích nebo alternativních solidárních opatřeních, jako je vyslání pracovníků nebo opatření k budování kapacit. Rozhodnutí o druhu solidarity je plně na uvážení členských států. Žádný členský stát nikdy nebude mít povinnost provádět relokace.

Bude určen minimální roční počet relokací z členských států, kde většina žadatelů vstupuje do EU, do členských států, kde k tak velkému počtu vstupů nedochází. Tato hodnota je stanovena na 30 000 a minimální roční **finanční příspěvek** bude stanoven na 20

000 EUR za relokaci. Tyto číselné hodnoty lze zvýšit, pokud to bude nezbytné, a také se zohlední situace, kdy by se předpokládalo, že solidarita nebude v nadcházejícím roce zapotřebí.

S cílem kompenzovat případný nedostatečný počet příslibů týkajících se relokace budou mít členské státy, které využívají solidarity, jako sekundární solidární opatření k dispozici *kompenzace v oblasti příslušnosti*. To znamená, že daný přispívající členský stát převezme příslušnost k posouzení určité žádosti o azyl podané osobou, která by byla za normálních okolností přemístěna do příslušného členského státu (členského státu využívajícího pomoci). Tento systém bude povinný, jestliže budou přísliby týkající se relokace nižší než 60 % celkové potřeby zjištěné Radou na daný rok nebo nedosáhnou počtu stanoveného v nařízení (30 000).

Předcházení zneužívání systému a druhotného pohybu

Nařízení o řízení azylu a migrace obsahuje i opatření, která mají **předcházet zneužívání systému žadateli o azyl a bránit druhotnému pohybu** (kdy se migrant za účelem žádosti o ochranu nebo trvalého přesídlení přesune ze země, do níž původně vstoupil, jinam). Nařízení například ukládá žadatelům o azyl povinnost podat žádost v členském státě prvního vstupu nebo oprávněného pobytu. Odrazuje žadatele od druhotného pohybu tím, že snižuje riziko zániku či přenesení příslušnosti mezi členskými státy, a díky tomu mají žadatelé méně možností vybírat si, ve kterém členském státě žádost podají.

V novém nařízení by měla být zachována hlavní kritéria pro určení příslušnosti, na základě dohodnutých opatření však mimo jiné dojde ke změně lhůt pro její trvání:

- členský stát prvního vstupu bude příslušný k posouzení žádosti o azyl po dobu dvou let;

- jestliže bude některá země chtít přesunout určitou osobu do členského státu, který je v případě tohoto migranta příslušný, a tato osoba se bude skrývat (např. aby se vyhnula přemístění), dojde po třech letech k přenesení příslušnosti na přemísťující členský stát;
- jestliže členský stát v řízení na hranicích žadatele odmítne, jeho příslušnost v případě této osoby (pokud bude podána obnovená žádost) po 15 měsících skončí.

Souvislosti a další postup

Oba právní předpisy, ohledně nichž Rada dosáhla obecného přístupu, jsou součástí paktu o migraci a azylu, který sestává ze souboru návrhů, jejichž cílem je reformovat pravidla EU v oblasti migrace a azylu. Nový pakt o migraci a azylu ze dne 23. září 2020 doprovází řada legislativních návrhů. Patří mezi ně nařízení o řízení azylu a migrace a změna návrhu nařízení o azylovém řízení z roku 2016.

- [Návrh nařízení o řízení azylu a migrace, 13. června 2023](#)
- [Návrh nařízení o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně, 14. června 2023](#)

[Navštivte stránky věnované zasedání](#)

Kontakt pro tisk

Johannes Kleis

Press officer

+32 478 83 26 64

+32 2 281 75 32

[@JohannesKleis](#)

Nepracujete-li pro média, obraťte se prosím [se svým dotazem na službu informací pro veřejnost](#).

